

Пійманий Сковорода

Іван Малкович

Блудний Сковорода
з паличкою в руці
селами загляда,
списує папірці.

В череві — хлюпа бурда,
в помислах — Рим,
печений Сковорода
піччю Єкатерин.

Куди, Грицьку, ідеш —
в народ стежка твоя?
Що ти йому несеш —
"Басні харковскія"?..

Роздвоєний Сковорода
в рідне забрів село,
віршу розповіда,
душі козачкам звело:

"Буцімто й босий Гриць,
а царської мови доп'яв,
по-царськи язик ворухивсь,
як віршу казав.

Не те, що наші пісні —
мовою прості, як ми..."
Йде Сковорода, рясні
тягнуть від Січі дими...

Дорога
його
гойда,
підіймається
сак...

Тішиться Сковорода:

думає, що гамак.